

בשבח ההוא לספר-תורה ששší לעזולים. ואם נודמן לו לצלות בפסוקי "ברוך" של פרשת "כפי תבא", או בפסוקי ברכות כהנים בפרקשת "נשא" — הנאה מה-טוב. וועל כל-פניהם יילך אצל כהן וירא שמות שיברכחו בברכת כהנים בהנחת ידיו על ראשו. ובכל-זה בטוח הוא בתקון זה, והוא ייה "ברוך".

תפללה קדש נתינת אדרקה

בעל נשות רבי מאיר בעל הגם¹³¹

לשם יהוד קדש בריך-הוא זשכינתה
(יאהוֹנָה), **בריחילו ורחיםמו** (יאהוֹיהָה)
ורחיםמו וריחילו (יאהוֹיהָה), **לייחדא שם י"ה** (או"א)
בו"ה (זו"ז) (ע"י שפע א"מ המשפייע בהם ומיחדרם),
bihod'a shelim (יהוּה), **בשם כל-ישראל**, הריני
מתנדב פרותות אלו (מטבע זה) **לצדקה לעלי**
גשות רבי מאיר בעל-הגם שהיה מאיר העולם
בתורה, וגתקים בו; "גַּר מִצְוָה וֶתּוֹרָה אָזְרָ", זוכה

לאור המכהה גלגול חופה, זוכה לנו נдол
ונתקדש שם שמי על-ידך.
ויהי רצון מלפניך יהוה יהוה אלהי ואלהי
אבותי, שבזוכות רבינו מאיר אשר נתת לו
נש להתנוּסם, תחום ותחמל ותרחם עלי ועל
עבדך ¹³² זכרי ועל גשותינו ובניינו ובנותינו, ותתנו
לני חיים ארבים, טובים ומתקנים, ותמלא יديו
مبرכותיך ומעשר מותנות ידיך, ותפרש עלינו
ספת שלומך, ותקננו בעצה טוביה, ותאיר עינינו
בתורתך, ותשגיח علينا לטובה, לברכה, לחיים
טובים ולשלומים, **מעינה פקיה**, עינה עלאה,
עינה קדישא, עינה לאשגחותא, עינה דלא
אדטיך ולא נאים, עינה דהוא גטורא דבלא, עינה
דהוא קיימא דבלא. ובשם שתרוך יוסף האדיק;
בן פרת יוסף בן פרת עלי-עין. בן תברכנו
ברחميد וחסידך ותשמרנו ותצילנו מעין הרע,
ותצילנו מפל-הפסד ומכשול ומפל-דבר רע.

132. היה, אם יש לו לבקש גם על אחרים יוכירם עתה.

131. כתוב יד רבי מאיר בן שעון, בן אחיו של רבנו. אמר המויל יציו: ומה טוב ומה
נעים לאומרה על עין רבי מאיר בעל הנס, וכן ביום הלווא דיליה (י"ד אייר),
עד בית משה צדקינו אכיהר].

ובצל בְּנֶפֶד תִּסְתִּירָנוּ, וַשְׁמֹר צָאתָנוּ בְּבוֹאָנוּ לְחֵזֶק
טוֹבִים וַלְשָׁלוּם, אֲכֹן בְּנֵי יִהְיֵה רְצָוֹן.

אנא יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ, בָּזְכוֹת רַبִּי מַאיָּר שְׁעִילָה
מִסְפָּר שֶׁמוֹ בְּמִסְפָּר טוֹבָה חֲנִינָה יִסְפִּי,
⁽¹³³⁾ תִּשְׁפִּיעַ לִי וְלַעֲבֵדךְ ⁽¹³⁴⁾ וְכֹי וְלַגְשׁוֹתִינוּ וְבָנִית
וּבְנוֹתִינוּ שְׁפָעַ טוֹבָה חֲנִינָה יִסְפִּי, וְתִסְתַּחַת לְתַנְשָׁעָה
טוֹבָה, שָׁעֵרִי חֲנִינָה, שָׁעֵרִי יִסְפִּי, וְעַשְׂתָּה עַפְנֵי אֶת
לְטֹבָה, וַיַּרְאָו שׁוֹגָאַיָּנוּ וַיַּבּוֹשָׁו, יְחֹזֵז אַיִיבִיט
וַיַּבְלִימֹו, כִּי אַתָּה יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ עֹזֶרֶתָנוּ וַנְחַמְּתָנוּ.

אנא יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ, בָּזְכוֹת רַבִּי מַאיָּר חָגָנוּ חָגָן
בְּפָנָים ⁽¹³⁵⁾ מַאיָּרוֹת בְּאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִם,
וְכָרְכָנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשִׁלְשָׁת בְּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִיָּת
לְבָרְךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, כְּפָתּוֹב; יְכָרְכָּךְ
יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמַרְךָ; יָאָר יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ פָּנֵיו אֶלְיךָ
וַיִּחְפֹּךְ; יִשְׁאָא יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ פָּנֵיו אֶלְיךָ, וַיִּשְׁמַע לְךָ
שְׁלֹום; כִּי־אַתָּה תְּאִיר גָּרִי, יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי־יִצְחָק
חַשְׁבֵּי; כִּי־עַמְּךָ מִקּוֹר חַיִם, בְּאוֹרְךָ גָּרָא־אוֹר:

421

חכמים ח'כ'
סימן ע' לשון
לשון סימן ע'

שליח־אַיָּד נְאַמְתַּח הַמָּה יִגְהַנִּי, יִבְיאָנוּ אֶל־הָרִ
קָרְשָׁד וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֵיהֶن: יְהֻוָּה אֱלֹהִים
צְבָאות הַשִּׁבְגָּנוּ, הָאָר פָּנִיד וְגַשְׁעָה: אָור וְרַע
לְאַקְדִּיק, וְלִישְׁרִי־לְבָ שְׁמַחָה: אֶל־יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ וְיִאָר
לְטַנָּה, אָסְרוּ־תַּג בְּעַבְתִּים עַד־קְרָנוֹת הַמּוֹבָחָה: נְרִ
לְגָלִי דְּבָרָךְ, נְאָר לְגַתִּיבָתֵי: בֵּית יַעֲקֹב, לְטַ
וְגַלְכָה בְּאָר יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ:

אנא יְהֻוָּה אֱלֹהֵינוּ, בָּזְכוֹת רַבִּי מַאיָּר תִּפְתַּח לִי
וְלַעֲבֵדךְ ⁽¹³⁵⁾ וְכֹי, שָׁעֵר ⁽¹³⁶⁾ מִגְּן, שָׁעֵר קְיוֹן
טוֹב, שָׁעֵר מִקְדָּע, שָׁעֵר מִלְכּוֹת, שָׁעֵר מְלִיאָן טֹוב,
שָׁעֵר מְעָנָה, שָׁעֵר מִשְׁוּש, שָׁעֵר מְנוֹחה, שָׁעֵר
מְקוֹר חַיִם, שָׁעֵר מְעָן גָּנִים, שָׁעֵר מְעֵני
חַיְשָׁועָה, שָׁעֵר מְאֹלָות נָצָר וְגַנְקָה, שָׁעֵר אָוֹרָה,
שָׁעֵר אַחֲבָה, שָׁעֵר אַחֲוָה, שָׁעֵר אַחֲדוֹת, שָׁעֵר
אַדִּירוֹת, שָׁעֵר אַזְוֹרוֹת חִיל, שָׁעֵר אַיּוֹלּוֹת, שָׁעֵר
אַבְזָנָה, שָׁעֵר אַרְזָבָה, שָׁעֵר אַמְּנָן, שָׁעֵר אַשְׁר,
שָׁעֵר אַזְּרָעָם טֹוב, שָׁעֵר אָור שְׁבָעַת הַיּוֹם, שָׁעֵר

133. היהיט, אם יש לו לבקש גם על אחרים זיכרים נתה.

134. היהיט, אם יש לו לבקש גם על אחרים זיכרים נתה.

אָרֶד יָמִים. שַׁעֲרֵי יְפִי הַעֲלִיוֹן, שַׁעֲרֵי יִקְרָה, שַׁעֲרֵי יִדְידּוֹת, שַׁעֲרֵי יִשְׁוֹעָה, שַׁעֲרֵי יִשְׁרָה, שַׁעֲרֵי יִשְׁוֹב, שַׁעֲרֵי יִרְוּשָׁלָם הַעֲלִיוֹנָה. שַׁעֲרֵי רְבָבוֹת, שַׁעֲרֵי רְזִיחָה הַקָּדָשׁ,¹³⁷ שַׁעֲרֵי רְצָוֹן, שַׁעֲרֵי רְחָמִים, שַׁעֲרֵי רְפִיאָה שְׂלִמָּה.

אֱלֹהָא דְמַאַיר עֲגָנָן,

אֱלֹהָא דְמַאַיר עֲגָנָן,

אֱלֹהָא דְמַאַיר עֲגָנָן,

סִימָן עַא

תְּקוּן הַצְּדָקָה, וִסְגָּלָה לִזְכִּירָה⁽¹³⁷⁾

הַגָּהָה כָּל-חַשְׁקָנוּ וְחַפְצָנוּ (הַוָּא) בְּתֻורָה וּמִצּוֹת וּמִعֲשִׂים טוֹבִים וַתְּפִלָה, [הַוָּא] לְהַמְשִׁיךְ מַחְיָן דְגָדְלוֹת שֶׁהָם סָוד הַוּיוֹת, וְלִדְחוֹת מַחְיָן דְקָטְנוֹת — שֶׁהָם סָוד שְׁמוֹת אֱלֹהִים — לִמְטָה. וְכֹפֵי שַׁעֲרֵי הַתְּפִשְׁטוֹת מַחְיָן דְגָדְלוֹת, כִּן יְהִי יִרְיִדָת מַחְיָן דְקָטְנוֹת לִמְטָה. וַיֵּשׁ בָּזָה כִּמָה הַדָּרגּוֹת, וַהֲדָבָר מִפְרָשׁ בְּעֵץ חַיִים" (שַׁעֲרֵי מַחְיָן דְקָטְנוֹת פַּרְקָג'), עֵין שָׁם. וְהַגָּהָה, עֲגָנָן זה שֶׁל הַתְּפִשְׁטוֹת מַחְיָן דְגָדְלוֹת וַיִּרְיִדָת מַחְיָן דְקָטְנוֹת, הַוָּא דָבָר